

עמ"ת 41526/06/14 - אמיר גבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 41526-06-14 גבר(עציר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט כרמי מוסק
העורר	אמיר גבר (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיאה, השופטת ע' כהן), בתיק מ"ת 286-06-14, מיום 5.6.14.
2. באותה החלטה קבע בית משפט השלום, כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לאישומים בכתב האישום שהוגש נגד העורר, וכי קמה עילת מעצר נוכח טיב העבירות, מעשיו של העורר ועברו הפלילי המכביד ביותר, כפי שפורט בסעיף 14 להחלטה. כמו כן, התייחס בית המשפט לעובדה כי נגד העורר תלוי ועומד מאסר על תנאי של 10 חודשים בר הפעלה. בית משפט השלום סבר, כי יש להגדיר את העורר כמי שנכנס "לגדר אותם אלה אשר עברם ואורח חייהם מלמד על מי שרואה עבריינות כדרך חיים ולפיכך קמה עילת מעצר".
3. בית המשפט לא ראה לנכון לבחון את שאלת חלופת המעצר, וכך גם לא הורה על עריכת תסקיר מעצר, זאת לאור דבריו לגבי העורר כפי שפורטו לעיל.
4. בעניין זה התייחס בית המשפט לפסיקה של בית המשפט העליון, ממנה עולה כי גם במקרים בהם מיוחסות עבירות רכוש, הרי במצבו של העורר, היינו עבר פלילי עשיר ומכביד, ניתן לקבוע שמדובר בסכנה לציבור. לפיכך עולה שבית משפט השלום הסיק שאין מקום לדון בחלופת מעצר.
5. בערר שלפניי משיג העורר על קביעת בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה נגדו.

6. עיון בחומר הראיות מלמד כי לא כך הם פני הדברים. בית משפט השלום ערך בחינה מדוקדקת של חומר הראיות ובהחלטתו התייחס לראיות הקיימות בתיק החקירה.
7. בחנתי את חומר הראיות, ואכן עולה כי על פי דוח העיקוב, העורר זוהה על פי תמונה והוא נצפה מגיע עם אדם נוסף כאשר השניים רוכבים על קטנוע, שעל פי דוח הפעולה שייך לעורר. השניים נצפו כשהם נכנסים לחנייה של כלי רכב ברח' פרץ ברנשטיין בירושלים ולאחר מכן נראה העורר כשהוא יוצא מהחניה והוא רכוב על הקטנוע הגנוב (ראה: הודעת העוקבת מיום 29.5.14).
8. עוד יש להתייחס לדוח פעולה מיום 26.5.14, שנערך על ידי השוטר ניר פרידמן שביצע את מעצר העורר. אותו שוטר הבחין בעורר רוכב על קטנוע ברח' אגודת ספורט בית"ר. יודגש, כי מדובר במרחק נסיעה קצר ביותר של מספר דקות, כאשר מדובר בשעות הלילה. על פי אותו דוח, העורר נצפה כשהוא פונה לכיוון דרך עפר. בשלב זה ירד השוטר מהניידת וצעק לעבר העורר "משטרה, תעצור". באותו שלב החל העורר לרוץ לאחר שהפיל את הקטנוע. לאחר מרדף קצר נעלם העורר. בסריקה במקום נמצא הקטנוע הגנוב ונתפסו שתי קסדות. על פי דוח הפעולה, נהג הקטנוע הגנוב לבש ג'קט בצבעים כחול, לבן ואדום. לבוש זה מזוהה עם הלוש אותו תיארה העוקבת בהודעתה.
9. בהמשך נתפסו שתי הקסדות על ידי השוטרים. חברו של העורר, שנשאל אודות הקסדות, הודה כי הוא והעורר השתמשו בקסדות אלה.
10. יום לאחר האירוע התלונן העורר במשטרה כי הקטנוע שלו שנשאר בבית דודתו, כך על פי גרסתו, נגנב מבית הדודה. העורר טוען, כי מדובר בטענת אליבי שהרי אם הקטנוע שלו נגנב, לא הוא זה שרכב על הקטנוע בהתאם לדוח העיקוב. עוד טוען העורר, כי לא נמצאו טביעות אצבע שלו על הקסדות, וכך גם לא די.אן.איי. העורר גם מסר גרסה בזמן האירוע, לפיה הוא היה בביתו של חבר, הוא מסר את פרטי החבר.
11. בהקשר זה אומר, כי מקובלת עלי טענת המשיבה, כי החבר לא הגיע להעיד במשטרה ולא אימת את טענת האליבי של העורר.
12. בית משפט השלום בחן את הגרסאות שמסרו העורר, דודתו וחברו, וקבע כי בגרסאות אלו קיימות סתירות רבות (ראה: סעיפים 10 ו-11 להחלטת בית משפט קמא). אכן, סתירות אלו קיימות כפי שעמד עליהן בית משפט השלום, ולפיכך, אינני סבור כי ניתן להביא גרסאות אלו בחשבון שעה ששוקלים אם קיימות ראיות לכאורה למיחוס לעורר.
13. לפיכך, מקובלת עלי מסקנת בית משפט השלום, כי קיימת תשתית ראייתית דרושה למעצר עד תום ההליכים, זאת לאור דוח העיקוב, ההודעה שמסרה העוקבת ודוח הפעולה.
14. אינני סבור כי בעובדה שלא נמצאו טביעות אצבע או לא נמצא די.אן.איי של העורר יש בה כדי להביא למסקנה

שהדבר פוגע בראיות שהוצגו, במידה כזו המצדיקה קביעה כבר עתה שאין ראיות לכאורה כנגד העורר.

15. בהודעת הערר טוען בא כוח העורר כי המשיבה לא בדקה את טענת האליבי של העורר. יחד עם זאת, היה בידי חברו של העורר להתייצב במשטרת ישראל ולמסור הודעה בעניין האליבי, דבר שלא נעשה עד היום. מצופה היה מחברו של העורר, כי אם בידו מידע כה חשוב, שיתייצב במשטרת ישראל וימסור הודעה מתאימה. עצם העובדה שהדבר לא נעשה על ידו עד היום מחלישה מאוד את טענת האליבי, ולמעשה סבורני כי לא ניתן עוד להביאה בחשבון במסגרת ההליך שלפניי.

16. לאור כל האמור, סבורני שאכן קיימות ראיות לכאורה למיוחס לעורר בכתב האישום.

17. לאור טיב העבירות, ובפרט לאור עברו המכביד ביותר של העורר, קיימת עילת מעצר שטיבה היא מסוכנות העורר לציבור, בטחונו ורכושו.

18. עולה השאלה, האם היה ראוי לבחון חלופת מעצר. כאמור, בית משפט השלום סבר כי נוכח עברו של העורר, המעיד על אורח חיים עברייני מתמיד, אין מקום לשקול חלופה.

19. כידוע, על פי הוראות חוק המעצרים, חובה על בית המשפט לשקול חלופת מעצר.

20. אודה, כי לאחר התלבטות, אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר ביחס לעורר. לאחר שתסקיר זה יוגש, יוכל בא כוח העורר לפנות בבקשה מתאימה לבית משפט השלום לקיים דיון בעקבות התסקיר. התסקיר יוכן ויוגש עד ליום 10/7/14.

ניתנה היום, ב בתמוז תשע"ד, 30 ביוני 2014, בנוכחות העורר ובא כוחו ובאת כוח המשיבה.

כרמי מוסק, שופט